

en liten dikt

SOLVEIG

2 år

19 $\frac{16}{11}$ 35

Gjosta
a

SOLVEIG

2år

Solveig, du lilla, du solstrålen var
Allt som är gott har sin boning i dig
När nu små benen de tultar och går
I tredje året på levnadens stig

Skulle jag önska så bleve det väl
Att du allt framgent en solstråle är
Ty i den mörka och plågade själ
Dock, någon kämpe i ljusets här

Mätte din klara diⁿ trofyllda blick
sällan få grumlas av bitterhets tårar
Så skall de frön du i barndomen fick
Växa till rosor i ungdomens vårar.

1937

hur! hur hur hur hur hur

Lilla

klumpen

Solweig

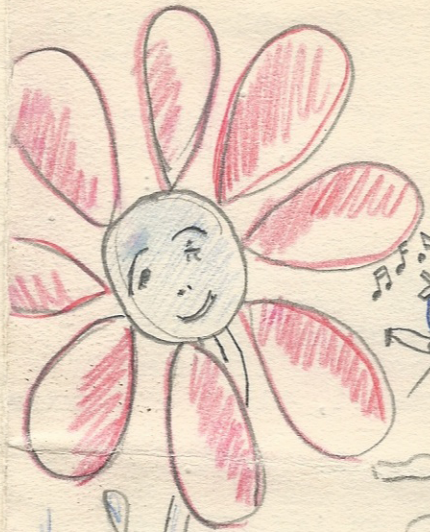
4 år

från

Gösta

1938

Vi
grattulero

Solweig

Bär

SOLWEIG

5 år

Tre små fåglar höres drilla
vackra rara toner trilla
ur de näbbar små.

I en vas på Göstas bord
står en blomma, nyss ur jord
även hon hörs säga så:
Grattis lilla Klumpen min".

Nu du börjar trampa in
i de stora flickors led
knappt jag törs gå med.
Snart du stora damen är
kanske ock fin klänning bär
siden sammet, blått och ~~svart~~
rött

Jo, jo det blir sött.

Men ännu är jag väl den
som förblir din trogne sven
Därför vill så gärna jag
hylla dig på denna dag.

Varm min önskan jag dig ger
att i världen ut du ser
troget blickande så rart
då den gode Guden spart
många vackra minnen än
åt min lilla Klumpe-vän.

Hör hur fåglarna dig ge
hyllningssång med höga "C".
Och den lilla blomman nickar
och lyckönskningar dig skickar

Så gör även hjärtligt jag
uppå Solveigs 5-årsdag.

Gösta

Sotkveig

19 $\frac{16}{10}$ 39

från

Gösta

6 år

Solweig.

Det kommer en gubbe med höger hatt
som bugar med blommor i hand.
Han har knallat och gått en längre mat
från Skånes sockerbetsland.

Han har legat i skakande postkup
bland frimärkta kort och brev.

Och innan i dag du solen hann
i din brevlåda djärvt han ^{se} klev

Med ett nyp i din trubbiga
näsetipp
han dig väcker och blommans tar upp
Så han harsklar och hurrar: hipp,
hipp, hipp-hipp.

Och en sång han se'n stammer upp.

Och Solweig, hon skrattar och
springer och ler,
och gubben han lyfter sin hatt.
En hjärtlig hyllning från Gösta
han ger
och ett leve ljudligt och glatt.

Din "lekkamrat"

Gösta

SOLWEIQ GRATTULERAS
PÅ FÖDELSEDAGEN 1940.

av
Gösta

Solweig
går från
skolan
den 16/11 1940

Vuxen tös är Solweig nu
Fint i boken läser,
Snart hon blir väl liten fru
som i köket jäser.

Tänk när jag en gång då får
komma och besöka.
Goda kakor jag nog får,
som kan vikten öka.

Vi i soffan sätter oss
pratar så om grisen
som ibland när han kom loss
sprang i potatisen

Men än är Du liten tös
som på ryggen bäres
när en kväll du gick och frös
och av längtan tärdes.

Jag Dig önskar, Solweig rar,
~~xxxxxxx~~
att det alltid finnes
någon som dig gärna bär
när du blev trött till sinnes.

Gud som haver barnen kär,
Han har starka armar.
Lilla Solweig gärna bär
när det kring dig larmar.

Så kramar jag om dig riktigt
ordentligt lilla Solweig och
önskar dig all lycka och så får
~~du~~ du ett litet

nyp i den lilla trubbiga näsan
från din gamle lekkamrat

Hälsa mamma, pappa och

Gösta.
Kerstin.